

What Would Jesus Do? (Geloven en geloven is twee)

Liturgiesuggesties:

Opwekking 369, 375, 244

Opwekking 454

Mattheüs 7:13-23 en Mattheüs 21:28-32

Opwekking 40

Na verkondiging: Psalm 86: 4 en 5

Opwekking 461

Geloofsbelijdenis zingen

Na zegen: Gezang 456:3

Jongens en meisjes, broeders en zusters, gemeente van onze Here Jezus Christus,

WWJD.

What Would Jesus Do?

Wat Zou Jezus Doen?

Heb je al zo'n sleutelhanger, of zo'n ketting?

Een armbandje of een id-plaatje?

Een boekenlegger of een veterplaatje?

WWJD.

What Would Jesus Do?

Wat Zou Jezus Doen?

Het is de nieuwe rage onder christen-jongeren.

Overgewaaid vanuit Amerika en te koop in de evangelische boekwinkels.

What Would Jesus Do?

Wat zou Jezus doen in de heel concrete situaties van je leven.

De letters WWJD willen je daarbij helpen.

In de advertentie lees ik:

'Jezus wil je Gids zijn op al je wegen.

Hij heeft in jouw schoenen gestaan en wil je helpen, onderwijzen en bijstaan om zó te leven zoals ook Hij zou doen.'

What Would Jesus Do?

Wat zou Jezus doen?

De kern van de preek van vanmiddag is:

* Jezus doet de wil van zijn Vader!

De vraag aan ons vanmiddag is:

Doen wij ook wat God de Vader van ons vraagt?

*

Vandaag de eerste themadienst van dit seizoen.

Geloven en geloven is twee.

Dit thema wordt ons vanuit onze jongeren-organisatie aangeboden.

Het gaat dus over geloven.

Als iets dat onlosmakelijk bij je hoort.

Als iets dat je gaande houdt.

Want geloven heeft alles te maken met wie jij bent en met welke keuzes je in je leven maakt.

Daarom ook de twee kruisen in het jaar-logo.

Twee kruisen als symbool van het geloof.

De beide kruisen vormen samen een soort plattegrond van wegen.

Een plattegrond met verschillende kruis-punten.

Want geloven is niet een rechte snelweg van A naar B.

Geloven brengt ook keuzes met zich mee.

Geloven is iets actiefs.

Geloven is niet alleen iets wat tussen je oren zit of beter gezegd: Geloven is niet iets van alleen je hart.

Geloven is ook iets van je handen en je mond.

Daarom: Geloven en geloven is twee.

- Geloven heeft te maken met jouw kijk op de dingen;

- Geloven heeft ook te maken met de keuzes die je doet en de acties die je vervolgens onderneemt.

Geloven en geloven is twee.

Dat wordt ook duidelijk in het Bijbelgedeelte dat vanmiddag onze aandacht vraagt.

De gelijkenis van de twee kinderen.

De ja-broer en de nee-broer.

En dan is er ook nog een Vader die vraagt: "Kind, ga en werk vandaag in de wijngaard."

*

Op weg naar Jeruzalem - de weg van het lijden en het sterven - vertelt Jezus, jongelui, broeders en zusters, zijn discipelen drie gelijkenissen.

Drie gelijkenissen die hen en ons vertellen over de wijngaard van de Vader.

Er moet in die wijngaard worden gewerkt.

De oogst moet worden binnengehaald.

En als die oogst is binnengehaald ... dan kan er feest worden gevierd: Het Koninklijke Bruiloftsfeest.

Drie gelijkenissen op de weg van het lijden.

Drie gelijkenissen die ons vertellen dat Israël - het volk van God - niet in de wijngaard wilde werken.

En ... dat de Zoon van God - die namens de Vader - een deel van de oogst in ontvangst kwam nemen ... werd verworpen, werd gedood.

De gelijkenis van de pachters van de wijngaard.

En dat zij - die genodigd werden voor het bruiloftsfeest - het lieten afweten.

De gelijkenis van het Koninklijke bruiloftsfeest.

En dan komt daarover nog eens heen de gelijkenis van de twee kinderen.

*

Een gelijkenis.

Iets wat je zomaar in het dagelijks leven kunt tegen komen.

Het is uit het leven gegrepen.

Twee kinderen van één Vader.

Even iets over de achtergrond van deze gelijkenis.

Het is -zei ik al - een gelijkenis op de weg van het lijden.
Het is in de week van Goede Vrijdag.
Op maandag had Jezus het tempelplein schoongeveegd.
En op dinsdagmorgen vroeg komen de overpriesters en de oudsten - trillend van verontwaardiging - op Hem af met de vraag:
"Krachtens welke bevoegdheid doet U deze dingen?"
'Wie geeft U het recht om de heilige tempeldienst lam te leggen?'
En dan begint Jezus een enorme worsteling om het hart van de geestelijke leiders van Israël te bereiken.
Hij vuurt een salvo van drie gelijkenissen op hen af.
Om hen alsnog te brengen tot de Vader die in de hemel is.
Abba, Vader.
De gelijkenis van de twee zonen staat dus in deze spanning.
In de spanning van de laatste woorden en de laatste dagen van Jezus.
Nog een paar dagen en dan zal zijn einde komen.
Jezus weet het.
Een laatste poging om het verharde hart van de leiders van Israël te bereiken.
Voel je de spanning?
Voel je wat een verdriet er bij Jezus is?

*

Nu dan de gelijkenis zelf.
Eén vader en twee zonen.
Aan beide vraagt de vader: "Kind, ga en werk vandaag in de wijngaard."
Je moet weten dat er altijd veel wijnbouw in Israël is geweest.
Er zijn in het heuvel- en bergachtige landschap ideale omstandigheden om sappige druiven te kweken.
Die grote druiventrossen - denk aan het verhaal van de twaalf verspieters - worden in manden verzameld.
In perskuipen wordt de most samengeperst, waarna het sap in kruiken en vaten wordt opgevangen.
Zie je het voor je?

In de tijd van de Here Jezus kon iedereen die deze gelijkenis hoorde ... het zich levendig voorstellen hoe die vader - op een drukke dag - aan zijn zonen vraagt om mee te gaan werken in de wijngaard.
'Laten ze ook maar iets doen voor de kost' - dachten ze erbij.
Iedere vader in Israël zou zoiets aan zijn kinderen kunnen vragen.
Maar ... een gelijkenis is niet voor niets een gelijkenis.
Er zit natuurlijk iets méér, iets diepers achter.
In de Bijbel, jongelui, broeders en zusters, is de wijngaard het beeld van het volk van God.
In Jesaja 5 vers 7 kun je lezen:
"Welnu, de wijngaard van de Here der heerscharen is het huis van Israël ... en de mannen van Juda zijn de planten, waarin Hij vreugde heeft."
In het Oude Testament is de wijngaard van God dus het volk Israël.
In het Nieuwe Testament is de wijngaard het Koninkrijk van God, het nieuwe volk van allen die geloven in de Here Jezus.
En ... die wijngaard is ... van God.

Hij is de Eigenaar ervan.
Hij heeft het in die wijngaard voor het zeggen.
En de opbrengst van de vruchten ... die is ook voor Hem.

'Kind, ga en werk vandaag in de wijngaard.'
Tussen haakjes: Dat woordje 'vandaag' is heel opvallend.
Het staat er met nadruk.
Vandaag!
Dus stel het niet uit.
Bedenk geen uitvluchten of verontschuldigheden.
Probeer niet onder die opdracht uit te komen.
Als de Vader zegt: Vandaag, dan is dat ook vandaag.
Niet morgen, of overmorgen, of volgende week of volgend jaar.
Nee, vandaag!
Er moet gewerkt worden.
Dat vraagt God, gemeente, aan ál zijn kinderen.
Ook aan u en aan jou en aan mij.

Even een lijntje naar onszelf.
We staan, vandaag, aan het begin van een nieuw seizoen.
Allerlei activiteiten zijn weer voorbereid.
Ook onze gemeente mag een stukje van Gods wijngaard zijn.
En de Vader vraagt van al zijn kinderen ... om actief deel te nemen aan alles wat er in zijn wijngaard gebeurt.
Aan de JV of de MV.
Aan de Zusterkring of aan de Kreaklub.
Aan de Zondagsschool en de catechisaties.
Opdat we - in al die groepen en kringen - van elkaar mogen leren en elkaar mogen stimuleren.
Opdat we onze gaven en talenten zullen gebruiken in de dienst van Gods gemeente en daarbuiten.
Opdat er groei mag zijn - groei in geloof, in hoop en in liefde.
En ... opdat er vruchten mogen zijn.
Vruchten voor God de Vader.
Daarom: "Kind, ga en werk vandaag in de wijngaard."

*

Het eerste kind antwoordde en zei:
"Ja, heer, maar hij ging niet."
Het ja-kind.
Ja-zeggen en nee-doen.
Een mooi prater, maar een slecht werker.
Het blijft bij woorden.
Het komt niet tot daden.
Op het eerste gezicht lijkt het zo'n aardige jongen.
Vriendelijk en beleefd.
Op het eerste verzoek van zijn vader springt hij direkt op en zegt: "Ja, heer ..., Yes, sir ..."
Maar als het op daden aankomt ... laat hij het afweten.

Weet u, broeders en zusters, jongens en meisjes, wat mij opviel?
Die eerste jongen noemt z'n vader ... heer.
Niet ... Ja, vader!
Maar ... Ja, heer!
Daarin zit iets van onderworpenheid, van overheersing.
Dat kind beschouwde z'n vader als de baas van z'n slaven en z'n slavinnen.
Als de man ... die over alles en iedereen ... het voor het zeggen heeft.
"Ja, heer!" God was hun Heer!

We hebben, broeders en zusters, jongens en meisjes, in dit eerste kind allang het beeld van de farizeeër herkend.
Hen heeft Jezus - blijkens de kontekst - op het oog.
De farizeeën, de overpriesters en de oudsten ... kortom de geestelijke leiders van die dagen ... die zeiden ook: Ja, heer!
Vroom met de mond, maar hun daden waren daar niet mee in overeenstemming.
Hun relatie met God ... was er één van slaafse onderdanigheid.

Ho, wacht eens even, dominee ...
Nu moet u die farizeeën en zo ... niet zwarter maken dan zwart.
U kunt niet zeggen dat die farizeeën en zo ... niets deden.
Integendeel, ze deden ontzaglijk veel!
Ze vastten tweemaal per week.
Ze deden lange gebeden op de hoeken van de straten.
Ze gaven tienden van alles.
En ... ze waren in al die dingen ... heel precies.
En toch ...
Al hun vrome daden waren in Gods ogen ... volkomen waardeloos.
Weet je waarom?
Omdat ze niet werkten in de wijngaard van de Here ...
Maar ... in hun eigen wijngaard.
Het ging er hun helemaal niet om ... God groot te maken in hun leven, zoals Jezus ergens zegt:
"Laten de mensen uw goede werken zien, opdat zij uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken ..."
Nee, het was er hun alleen om te doen, zichzelf te verheerlijken.
Om hun eigen eer en aanzien bij de mensen te vergroten.
"Ja, heer, ... maar hij ging niet!"

Wie van ons, broeders en zusters, jongens en meisjes, durft te beweren dat dit type inmiddels is uitgestorven?
Niemand toch zeker?
Ik denk aan de openbare belijdenis van je geloof?
Toen zei je ja tegen God en tegen zijn gemeente.
En je deed het met volle overtuiging en vrijmoedigheid.
'Ja, ik beloof om te zullen werken in Uw wijngaard.'
Wat doe jij, of wat heeft u concreet gedaan aan de opbouw van Gods gemeente?
Je gaven gegeven voor God en voor zijn wijngaard?
Of laat je het werken in Gods wijngaard ... aan anderen over?

O ja, we moeten deze gelijkenis trouwens in een nog breder verband lezen.
Het gaat in deze gelijkenis om het doen van de wil van de Vader.
Wat dat is, de wil van de Vader?
Dat is de weg van zelfverloochening en van liefde voor Hem en voor de naaste.
De Bijbel wijst ons die weg.
In een samenvatting: Tien woorden ten leven.
Tien ... voor elke vinger één.
Samengevat in twee handen: God liefhebben en je naaste als jezelf.

"Ja, heer ... maar hij ging niet."
Goed beschouwd, broeders en zusters, jongens en meisjes, staan we toch niet zo
héél ver van dit eerste kind af.
Het kind ... dat ja zei!

*

"Wat dunkt u? Iemand had twee kinderen...
Hij ging naar de tweede en sprak evenzo.
En deze antwoordde en zeide:
Ik wil niet, maar later kreeg hij berouw en ging toch."
"Ik wil niet!"
Nee, ik laat me niet commanderen.
Ik maak zelf wel uit, wanneer ik een hand kom uitsteken.
Ik wil niet langer dat u mijn dienst uitmaakt.
Ik weiger dienst!
En zo loopt hij weg.
Z'n vader blijft onthutst, alleen, achter.

Gelukkig, jongens en meisjes, broeders en zusters, is het verhaal van dit kind nog
niet uit.
Hij komt blijkbaar ... tot zichzelf.
Hij krijgt berouw.
Ergens in het hart van dit kind ...
En hij kreeg berouw en ging toch.

Hé, waar ga je naar toe?
Naar de wijngaard, natuurlijk!
Om te werken, toch?
Maar je vader dan?
Moet je niet eerst naar je vader ... om je excuus aan te bieden?
Om schuld te belijden?
Vader, ik heb gezondigd, tegen de hemel en voor u ...

Geen denken aan. Nog niet, tenminste.
"Ik wil niet ..."
De Here Jezus vergelijkt de tollenaars en de hoeren met dit tweede kind.
Het zijn de nee-zeggars, die ondanks alles, toch tot inkeer - tot bekering - komen.
Dan ontdekken ze ... dat ze zo ontzettend veel verknoeid hebben in hun leven.

Een paar voorbeelden uit de Bijbel, ontmoetingen met de Here Jezus:

* Die vrouw met haar slechte reputatie ... ze droogt Jezus' voeten met haar haren en zalft ze met kostbare nardusmirre;

* Zacheüs, die kleine belasting-man ... een heel ander leven begint als Jezus langs zijn leven komt;

* Paulus ... tot staan gebracht op de weg naar Damascus; van vervolger tot verkondiger van het blijde evangelie.

Allemaal nee-zeggers, die tot inkeer, tot bekering worden gebracht.

Nu hoef je, broeders en zusters, jongens en meisjes, op je bekering ... niet groots te zijn.

Daar past alleen maar dankbaarheid op, dat God de Vader - in zijn grote liefde voor zondaren - in zijn Zoon Jezus Christus ... je nee heeft omgezet in een ja.

En dat Hij je 'ik-wil-niet' heeft veranderd in een liefdevol dienen.

*

Twee kinderen van die ene vader.

Farizeeën en zondaars.

Ja-kinderen en nee-kinderen.

Twee soorten kinderen in het Koninkrijk van God.

Twee soorten christenen?

Vrome huichelaars - als farizeeën ... als dat eerste kind.

En mensen die uit de goot van de zonde zijn gehaald ... als dat tweede kind?

Wie durft zich de spiegel voor te houden?

Twee soorten kinderen van God?

Nee, gelukkig niet.

Want er zijn méér kinderen in het gezin van God.

Alleen ... ze vallen door hun trouw of ontrouw niet meer op.

Want er zijn in Gods Koninkrijk ook kinderen die ja-zeggen en ja-doen.

Alleen ... ze treden niet zo op de voorgrond.

Fijn als je in de wijngaard kinderen van God ontmoet die ja-zeggen en ja-doen.

Kinderen, waar je een beroep op kunt doen.

Die trouw zijn ... in het dienen van God en van de naaste.

Er zijn helaas ook kinderen die nee-zeggen en nee-doen.

Hun nee ... blijft nee.

Ze volharden in hun nee-zeggen tegen de wil van God.

Want, jongens en meisjes, broeders en zusters, ik zei het daarstraks al, ... het gaat in deze gelijkenis om het doen van de wil van de Vader.

Jezus vraagt aan de mensen om Hem heen:

"Wie van de twee heeft de wil van zijn vader gedaan?"

Natuurlijk ... die laatste, die tweede zoon!

Maar wees nou eens eerlijk en stel de vraag nog eens opnieuw:

"Wie van de twee heeft de wil van zijn vader gedaan?"

Geen van beide!

Want de wil van de Vader wordt alleen door de Zoon gedaan.

Hij kent de wil van zijn Vader.

Een bittere wil.

Een wil, die Hem straks het leven zal kosten.
Niet mijn wil, maar uw wil geschiede ...
Daarom noemt iemand deze gelijkenis: De gelijkenis van de Zoon.
En dan Zoon ... met een hoofdletter geschreven.
Achter deze twee kinderen uit de gelijkenis ... staat een derde Kind, staat de Zoon van God.

Wie van de drie?

Je kent vast wel dat spelletje van de t.v.

Een panel dat - door middel van het stellen van vragen - moet raden ... wie van de drie ... de echte is.

Wie van de drie?

Wie van de drie is de echte zoon van de Vader?

Wie van de drie?

De echte Zoon is Hij, die de wil van zijn Vader heeft gedaan.

Ja-zeggen en ja-doen.

Ook als je leven daarbij op het spel staat.

Nee, geen spel ... maar een plan.

Het plan van de Vader om zijn wijngaard te redden.

Gods wil doen.

Dat is een leven en een sterven in dienende liefde.

Een liefde die de ander hoger acht dan zichzelf.

Zo gaat Jezus zijn weg van het lijden.

Een weg van afwijzing, van veroordeling, van sterven.

Als de Zoon verworpen wordt door de pachters ... wordt de wijngaard gegeven aan anderen.

God wil ... dat er gewerkt wordt in zijn wijngaard.

Heden, vandaag, zonder uitstel.

Want straks zal er geoogst worden.

*

Twee voorbeelden:

Zo las ik bij de voorbereidingen van deze dienst van ex-verlaafden.

Ze kicken af en zeggen: "Ja Heer", en ze doen het ook.

Met de arm van mede-christenen om hen heen.

Met vallen en opstaan.

Maar echt.

Hun lichaam werd als de wijngaard van de Vader.

Ik las ook over een dorp van vuilnisophalers, Zabbaleen ten zuiden van Cairo.
30.000 Straatarme paria's wonen daar.

Ze leven in de stank en het vuil van een miljoenenstad.

Een rijke drukker-uitgever, Faharat uit Cairo, heeft na aarzeling en strijd, zijn uitgeverij eraan gegeven en is hun pastor geworden.

In een grot werd een kerkzaal voor 20.000 mensen ingericht.

Een vuilnisbelt werd zo tot een wijngaard van God.

*

De Vader, jongens en meisjes, broeders en zusters, vraagt nog steeds aan kinderen:
"Kind, ga en werk vandaag in de wijngaard."
Ben jij, bent u, al in Gods wijngaard aan het werk?
Dan mag je ook delen in de vruchten van het werk van de Zoon.
Vergeving van je zonden en een eeuwig leven God.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 12 september 1999

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !